

Előfizetési feltételek.
 Egész évre . . . 5 frt — kr.
 Felévre 2 frt 50 kr.
 Hivatalok, községek, köz-
 ségi jegyzők és tanítók
 részére egész évre 3 frt.
 Italmérők és koresmárok
 részére az Italmérők
 Közlönyével együtt
 egész évre 4 frt.

Az előfizetések
 postautalványval
 eszközöndök.

Egyes számok 10 krajval
 kaphatók a kiadóhiv.

GÖMÖR

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

A GÖMÖRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET

H I V A T A L O S K Ö Z L Ö N Y E.

Hirdetések.

□ centiméterenként 2 kr.,
 többszöriért 1½ kr. fi-
 zendő. Bélyegdíj minden
 egyes beiktatásért 30 kr.

A NYILTTÉRBEŒ

minden 3 hasábas gar-
 mond sor díja 15 kr.
 Hirdetőkörök, előfizetők
 vagy gyakori hirdetők
 tetemes díjkezdményben
 részesülnek.

A kéziratok a szerkesztőséghez (Jánosi-utca 8, sz. I. em.)
 küldendők. — Kéziratok vissza nem adatnak.
 Felelős szerkesztő: SZELESS ÖDÖN.

Megjelenik hetenkint egyszer,

— VASÁRNAP. —

A hirdetések, előfizetések, reklamációk,
 a kiadóhivatalba (Főter, 8. szám alá) intézendők.
 Laputalajdonos: DRASKÓCZY LÁSZLÓ.

Lapunk számára hirdetéseket elfogad a *Reuter* ügynökség és a *Magy. Távir. Iroda* hirdetési irodája Budapest, Granátos-utca 1 szám.

Vörös május.

Ki hitté volna csak egy pár év előtt is, hogy a tavasz bájos, viruló napjának zöldes pompáját a jövőreményszínévé fogja tenni a proletariatus nemzetközi hada, s a tavasz viruló zöldje felett ennek a hadnak nemzetközi jelvénye a vörös zászló fog megjelenni hazánkban is ünnepi jelvényül, hogy annak színével a zöldet vörössel világítsa meg, vörössel fesse be.

És a vörös démon a külföldön már sok évtizeddel előbb elfoglalta helyét, és uralmát érezte. Páris lángtengerbe borítva, kezébe véve a kormányhatalmat is kis időre, hogy tehetetlenségét bemutassa, és csakhamar lebukjék a polczról és elfoglalja ismét hivatottabb helyét, a pusztá tagadás, a rombolásra való szervezkedés, a romboló forradalom terét.

Ez a démon a külföldön réges-régen már nagy táborot szerzett magának, a melynek küzdelme első sorban a vagyonos, tőkével rendelkező burgoise, vagyis szoros értelemben vett polgárság ellen irányul, és történelmi ismétlődéssel állunk szemben, midőn látjuk, hogy a miképpen a francia nagy forradalomban a burgoise, a polgári elem vérpadra hurcolta a francia nemesség virágát, színét, javát a szabadság, testvériség és egyenlőség jelsza va alatt, ma a városi polgárságon a sor, hogy vérpadra kerüljön, hogy vérpadra hurcolja őt az általa elnyomott negyedik rend, a munkásnép, mert ezzel szemben vagyonon gyökerező hatalmát százzorta ridegebben, százzorta

önzőbben kezelte, mint hajdan a nemesség a polgársággal szemben, mint hajdan a nemesség a jobbágysággal szemben.

És ezzel a rémes és véresnek ígérkező problémával szemben eddig hazánkban alig hogy foglalkoztunk, egy-egy külföldi nagyobb eruptioval szemben megelégedtünk azon sóhajjal, hogy hála az égnek, nálunk nincs még a tőkének az az uralma, nincs még az iparnak az a fejlettsége, mely mellett a szocializmus, proletarizmus stb. testvér intézmények kifejlődhetek volna.

És ebben a boldog tudatban megnyugtatta éreztük magunkat, és éltünk büszke gondolatokkal eltelve a külfölddel szemben, hangoztatva, hogy ha Magyarországon az ipar Ausztria elnyomása és a közös vámterület folytán ki nem fejlődött is, van ebben egy végtelen előny is, hogy a szocializmus és proletarizmus itt talajra nem talált, és nem is fog találni, és akkor midőn a külföldi államok létét, alapját ezek megfogják rendíteni, társadalmukat a forradalom szét fogja marczangolni, akkor Magyarországot úgy fog állani, mint egy erős sziklatömeg a háborgó tenger közepén, a melyen a pokol kapui nem vettek és nem vesznek erőt.

Megnyugtatósnak valóban szép volt a gondolat.

De a boldog tudatot egy szép nap tönkre tette, a vészteljes hydra fejét felbukkanni láttuk hazánk hármass halmú sikkjain is, a forrongás, a socialis forradalom első eruptiója megnyitotta nálunk is a pi-

ros vér zsillipjét, és a proletarizmus megtartotta vérkeresztelőjét.

És ez a jelenség annyival is inkább megdöbbentő, mert ipar nélkül is létrejött, Magyarország közgazdasága jellegéből fejlődött ki, mint agrár socializmus nyert jellegét.

És csalódnak azok, akik azt hiszik, hogy ez a vészjelenség csakis az alföld egy kisebb vidékén van meg, meg van ez az ország sok részében, meg van ez éppen olyan nagy mennyiségben, a mennyi kell magnak, hogy belőle a terebélyes daczoló erdő kinőjjön, és lángba borítsa az országot.

És a földbirtokos osztály, a mely a szabadság érdekében oly sok áldozatot hozott, oly sok földet átengedett jobbágynak, oly sok életfeltételt nyújtott a föld munkásainak, ma már annak van kitéve, hogy a föld munkásai által támadtassék meg vagyonban és életben.

És ezzel a vészthozó agrár socializmussal foglalkozunk, mert volt alkalmunk ennek nyomát itt Gömörmegyében is tapasztalni, volt alkalmunk meggyőződést szerezni, hogy itt is vannak községek, amelyeknek egykor szellér lakosai csak egy kis jelre várának, hogy földes uraik ellen fellázadjanak és életüket vérbe fojtsák, vagyonukat magukévé tegyék a nép szent jogai nevében.

És az agrársocializmusnak egyik finomabb árnyalata az az urfalás, a mely itt megyénkben utat tudot magának nyitni még a sajtóban is. Pedig ez semmi más, mint finomabb lázadás a földbirtokos osztály ellen, a socializmus érdekében.

Most midőn hazánkban déli részeiben

TÁRCA.

DALÁRDA-ESTÉLY.

— (A Gömör eredeti tárcája) —

Falura akartam menni szórakozni, — egy heti keservemet kellemessé teendő, — midőn egy jó barátom bizalmasan megszólított, s azt sugta influenzás fülemben: ne menj el jó czimbora, ma lesz a dalárda-estély, mulatni fogunk! Engedtem kérésének és megkérdeztem: — hát táncolni? Megnyugtattott, hogy igen; de csak titokban. Titokban? Ezt már magam is megpróbálok, mert tiltott szerelmet élveztem titokban, de táncolni még nem táncoltam titokban.

És valóban igazra volt barátomnak. Epedve vártam az est közeledtét, — sétálgattam, lapot olvastam, hogy annál rövidebb idő alatt morzsolgassam le a hátralevő órákat; de bizony az annyira hosszú lett, hogy volt időm még egy kis pletykára is. Vén asszonyi kíváncsisággal kérdezgettem, azoktól kiket csak megfoghattam: kik lesznek az estélyen?

A válasz pedig mindenki részéről, csak annyiból állott: Nem tudom!

Ilyenek után nem csuda, ha azon gondolat váltotta fel mulatni vágyó kedvemet: ez egy páratlan — sikertelen estély lesz, hová még nem is készülnek . . .

Lassanként leteltek az órák, perczek, s 8-at kongatott a torony órája, midőn én egy fél iv-

pakoló papirossal és egy drb. krajczáros írónnal felvitortáztam a Rózsára referádát írni egy olyan mulatságról, mely nem lesz. A terem ajtajáig szerencsésen megérkeztem, hol azután annyira előzékeny fogadtatásban részesültem, hogy . . . Uraim! Fájdalmas felkiáltásban kellett kitörnöm, midőn frakkos fiatal emberek ragadtak belé az irodában tönkre silányított karjaimba, — s úgy röpitették be a táncterembe, mint a hogyan illés prófétát sürgönyözték fel a rózsás menyországba. A teremben pedig? Sze-meim úgy maradtak, — mint az ártatlan birkáké, szölli pedig csak akkor voltam képes, mikor a szinpadi decoratiók közül egy álmából felzavart denevér nyitva maradt szájacskámban lég utazást rögtönözött.

Vizet! Vizet! voltak első szavaim, — és midőn az előzékeny rendező-bizottság, az általam nem nagyon gyakran élvezett medeczinával meggyóntatott, — meghatva mondtam: engedjék barátaim távozni, hogy egy fényesnek ígérkező estélyről finom papiroson, s könnyű tollal írassak tudósítót. Meg is cselekedtem ezt szóról-szóra, nem telt bele öt percz, már én egész biztonságban írhattam a színházi sugó kényelmellen szűk lakásában. Láttam mindenkit, hal-lottam mindent, de tollam az egyszer csak cserben hagyott.

A pazarul világított terem úgy nézett ki, mint ahogy egy szellemes kollegám egykor nekem a menyországot leirta.

A terem keleti oldalán helyt foglaltak a jó mamák, védő szárnyaik alatt pedig válogatott

szépeink, — mindannyian élő virágai annak a koszorúnak, melyet a szépség Isten-nője sajátkezűleg kötögetett. Kellemes csevegésben töltöték idejüket, s meg látszott azokon a báj-dus arcokon, hogy várnak valakit, — vagy valamit, — és én rögtön ki is találtam: »A csárdást.«

Folytonosan kíváncsian kandikáltam ki kényelmetlen lakásomból, hogy mindent hűen leírassak; de azoknak az igéző szuró tekinteteknek, — melyeket izgatottan a kintpadra irányoztak — tudták volna csak, hogy én ott lapulok, s tárczát akarok írni róluk, — a hatása alatt szégyenkezve eresztettem le, zsebveálomból rögtönözött függönyeimet. Irigykedve szemléltem, s mint barátaim — köztük egy botanica tanár is — e szépen nyíló virágokkal foglalkoztak: az egyik egy kis százzorszáppal in-cselkedett; a másik egy üde tavaszi rózsát akart leszakítani, de a kegyetlen kis szuró tövisek erősen védtek a rózsák királynőjét; a harmadik pedig? Ábrándozva gyönyörködött a szerény árvácskában; míg a negyedik közülünk a legszerencsésebb ártatlan nefelejcse-re talált, mely nem késett érzelmeit viszonozni; de legboldogabb lett a poéta pajtásom, mert ő »gyönyörűnek« nevezte virágo kertjének legszebbikét, imádott ibolyácskáját. Még maradt egy, kinek nem akadt kertésze, s én ezt örömmel választottam titokban magamnak, mert a szabad természetben ápolás nélkül ártatlanul fel növekedő buzavirág társágában találom magamat a legboldogabbnak!

Többi része a teremnek, telve terített asztalokkal, melyek mellett szép társaság szórako-

a vértől piroslik a zöld mező, és május el-
seje tán pirosra lesz festve honunkban is,
akkor el nem mulaszthatjuk az óvó intést
megtenni megyékben is, hogy legyünk min-
dig résen és éberben, és ildőzzük társadalmi
téren is halálra mindazt az irányzatot, a
mely legtávolabbról is a socialismussal
érintkezik.

Tisztelt Szerkesztő Ur!

Egy a rimaszécsi járás főszolgabírói hiva-
tala és a jánosi-i ev. ref. lelkész mint iskola-
széki elnök között felmerült hivatalos ügyből ki-
folyólag előbb a megye tekintetes közigazgatási
bizottsága 1451. számú határozatot hozott, majd
a megyei tekintetes alispáni hivatal a nagytisz-
teletű ev. ref. esperesi hivatalhoz 21380. számú
átiratot intézett.

Mivel tudomásomra jutott, miszerint a fo-
lyó hó 10-én simoni-iban megtartott nagytiszte-
letű ev. ref. essperességi gyűlésen, dacára hogy
ezen ügy megvitatás tárgyává tétetett mégis az
ezen ügyben hozott és előbb említett határozat-
ok közül csak a 21380. számú alispáni átirat-
nak egy éppen hivatalomat megrovó része ol-
vastatott fel, — alóirótt előzetes kizárásával
minden ezen ügyből eredhető polemianak, az igaz-
ság kedvéért a mellékelt határozat illetve
átiratok szóról-szóra való közlését kérem.

Feled, 1894. april 24-én

Teljes tisztelettel:

Dráskóczy,

a rimaszécsi járás főszolgabírája.

1451—1893. kb. sz.

Rimaszécsi jbl. főszolgabíró a jánosi-i fe-
lekezeti iskola, iskolaszéki elnökének hivatalos
előterjesztését, melyben tiltakozik az ellen, hogy
az iskola bezáratását elrendelő határozat részére
a körjegyzőség útján hozatott tudomására, — a
tárgyiratok kapcsán beterjeszti.

Határozat.

A ragályos járványok felemlítése alkalmá-
val az iskolák bezáratása körüli eljárást a m.
kir. belügyminiszterium 1892. évi 11536. sz. a.
kiadott rendelete szabályozza, mely szerint az
iskolák beszüntetését megelőzőleg, — a halasz-
tást nem tűrő sürgős esetek kivételével, — az
iskolaszékek meg is hallgatódnak.

Maga azon körülmény hogy az iskolába
való járás beszüntetését kimondó hatósági hatá-
rozat az iskolaszéki elnökkel közvetlenül, avagy
közvetve a körjegyző útján közöltetik-e? Lénye-
get nem képez; a hatósági rendelkezésnek az
iskolaszék elnöke mindkét esetben egyformán
eleget tenni tartozik; s azon körülmény, hogy
azon határozatot az iskolaszék elnökének valamely
alantasabb hatóság avagy hatósági közeg
kézbesíti jogszerűen nem képez: — mert jelen
esetben a körjegyző nem intézkedő, hanem csak
kézbesítő hatóságnak tekintendő;

és éppen azért a hatósági intézkedésnek
azon okból való felretétele és nem foganatosi-
tása büntetendő cselekményt képezne.

Miről rimaszécsi jbl. főszolgabíró további
megfelelő eljárás végett a tárgyiratok kapcsán
értesítettik.

Kelt a vm. közigazgatási bizottságnak Ri-
maszombtatban, 1893. évi november hó 13-án
tartott üléséből.

Hámos s. k.,
elnök

21380—1893.

Nagy Pál tornallyai ev. ref. lelkész, mint a
gömöri ev. ref. egyházmegye esperese Ruskay
Gyula jánosi-i ev. ref. lelkésznek Dráskóczy
László rimaszécsi jbl. főszolgabíró elleni pana-
szát a tárgyiratok kapcsán további intézkedés
végett beküldi.

Nagytiszteletű Nagy Pál urnak, mint a gömöri
ev. ref. egyházmegye esperesének

Tornallyán.

Mult évi november hó 18-ról 1080. sz. a.
hivatalomhoz intézett becses megkeresésére a
következőkről van szerencsém hivatalos tiszte-
lettel értesíteni.

A Ruskay Gyula jánosi-i ev. ref. lelkész,
mint iskolaszéki elnök és Dráskóczy László ri-
maszécsi járás főszolgabíró között felmerült
kérdés érdemlegesen, s nézetem szerint mind-
két fél igazait kellően méltányoló módon intézte-
tett el vármegyénk közigazgatási bizottságának
m. évi november hó 13-án 1451. sz. a. kelt hatá-
rozatával; ennél fogva a nagytiszteletű esperes
ur által felvetett ügy hatósági elintézését hiva-
talos hatáskörömhöz tartozónak de szükséges-
nek sem tarthatom.

Masként áll azonban a helyzet a kérdés
személyi vonatkozását tekintve, mely irányánál
fogva mint a hivatalos érintkezésbe szokatlanul
általában s alapjában helytelenítendő.

Tény, hogy Dráskóczy László főszolgabíró
m. évi november 7-én 3053. sz. a. kelt azon
rendeletét, mely a jánosi-i iskolatanítóinak,
a járvény tartama alatt az iskolába való járást
beszüntetni célozta, közegszéki tekintetből
helyesen és okszerűen adta ki, sőt a jogosultsá-
got sem lehet tőle megtagadni, mert bár a m.
kir. belügyminiszterium 1892. évi 11536. sz. a.
kiadott rendelete az iskolába való járás járvány-
miatti beszüntetési jogát általánosságban a tör-
vényhatóság első tisztviselőjének hatásköréhez
sorozza elhalaszthatlan sürgős szükség esetén
nem zárja ki a főszolgabírókat jogát beszüntető
intézkedés tételére, s a felmerült esetben, midőn
a járási tisztiorvos mint hatósági szakközeg oly
irányú előterjesztést tett a főszolgabíróknak fele-
lősége tudatában haladéknélkül erőlyesen és
érdemlegesen intézkedni kellett.

A főszolgabírói hivatal ezen rendelkezésé-
nél csupán abban tévedett, hogy annak végre-
hajtását nem közvetlenül az iskolaszék elnöké-
nek tette kötelességévé, hanem azt a körjegyzőre
— az iskolaszékek együttesen — bízta.

Ruskay Gyula jánosi-i ev. ref. lelkész a
hozza küldött ezen végzését azon hátrattal, hogy
jövőben a körjegyző útján hozzá juttatandó ren-
deleteket tudomásul nem veszi — rimaszécsi
jbl. főszolgabíróknak visszaküldte.

Dráskóczy László főszolgabíró a vett ezen
írásra nov. hó 9-éről kelt végzésében figyelmez-
teti Ruskay Gyula ev. ref. lelkészt, hogy hiva-

tala lefelé a kézbesítést a körjegyző útján szokta
eszközölni, s hogy rendeleteinek minden meg-
jegyzés nélkül való teljesítését annál inkább el-
várja, mert ellenesetben a törvény teljes szigorát
lenne kénytelen alkalmazni.

Többször nevezett jánosi-i ref. lelkész ezen
végzésre nov. 13-án a főszolgabírói hivatalhoz
intézett beadványában a főszolgabírói végzést
extra vagánsnak minősíti, kifejezést ad azon ál-
laspontjának, hogy a főszolgabírói hivatal az
iskolaszékek mint hatósággal helyesen csak köz-
vetlenül érintkezhet, hogy az iskolaszék elnöké-
hez a főszolgabíró nem le, hanem csak átír.
Kijelenti miként a felesleges törvényesea nem
indokolható, sőt idegen tényezők nélkül nem is
érvényesíthető fenyegetést érdemileg fegyelmen
kívül hagyva: elfoglalt álláspontját továbbra is
fentartja stb.

Erre következett a rimaszécsi főszolgabírói
hivatal nov. 14-én hasonlag 3053. sz. a. kiadott
végzése, melyben a főszolgabíró azon előre bo-
csátás mellett, hogy hivatala magasabb állás-
ponton van, semhogy bárkivel is, ha annál a
szenvedélyt látja szállanimeg — személyes
disputába elegendjék, Ruskay Gyula ref. lel-
készt újból utasítja nov. 9-ről 3053. sz. a. kia-
dott végzésének betartására, egyszerűen figyel-
mezteti, hogy a mennyiben a nov. 13-ik napján
beadott kérvényhez hasonlóan hivatalát továbbra
eszielen zaklatásaival terhelni, s ezzel hivatala
tekinélyét bármilyen részben is csorbítani megki-
sértené, ellene minden egyéb idegen tényezők
igénybe vétele nélkül, az 1879. 40. t.-cz. 46. §-a
rendekezése szerint lenne kénytelen eljárni.

Bár kivonatossan, de lényegében élethüen
ez a tényállás, mit azon okból tartok szükséges-
nek előre bocsátani, hogy a tények egymásutáni
sorrendje teljesen s a maga valóságában szembe
ötlő legyen.

Az előrebocsajtott ezen történelmi részből
kétségtelenül kiderül az, miszerint Ruskay Gyula
ev. ref. lelkész az őt, mint iskolaszéki elnököt
megillető jog és a hatáskört; messze túl haladó
térre lépett akkor, midőn kijelenti, hogy jövőben
a főszolgabírói hivatalnak nem hozzá közvetle-
nül, hanem a körjegyző közbenjöttével intézett
rendekezéseit tudomásul venni nem fogja, mert
a törvény intézkedéséből kifolyólag a hitfeleke-
zeti népiskolákat érdeklőleg az iskolaszékekhez
intéztet hivatalos rendelkezések a községet is ér-
dekelvén, szükségképpen kell, hogy a község elő-
járóságának közkejtével adassanak tudomására
az iskolaszékek t. elnökeinek. És mert ez így
van, nem tarthatom helytelennek a rimaszécsi
főszolgabíróknak november 9-én kiadott azon vég-
zését sem, mely által a jánosi-i iskolaszék el-
nöke figyelmeztetve lett, hogy a főszolgabírói hi-
vatal rendelkezéseinek minden megjegyzés mel-
lőzésével végrehajtását annál inkább tartsa szi-
goru kötelességének, mivel ellenesetben a tör-
vény szigorát lenne kénytelen alkalmazni, külö-
nösen nem akkor, ha figyelembe vetetik ama
körülmény, hogy a netán sérelmes hatósági in-
tézkedések orvoslására a felsőbb hatóságok a jai
nyitva állanak s ha a jánosi-i iskolaszék elnöké-
sége a szolgabírói hivatal rendelkezéseit sérel-
mesnek találta, módjában és jogában állott vélt
igazainak orvoslását ott keresni.

zott és gyönyörködött — »hires dalkörünk»
nek praecisítással előadott darabjaiban; nem is
győztük őket eléggé tapsolni, s éltetni.

A »Kossuth asztaltársaság» összes beren-
dezésével felköltözködött, hol aztán magam is
kényelmesebb helyre találtam, mint a sugó laká-
sában. Körülbelül 11 óra lehetett, mikorra a
»dalkör» leénekelte szépen szerkesztett prog-
ramját, — azután bekövetkezett az a nevezet-
es eszadás, melyet talán még most is járnának,
ha ki nem virad!

Már sokszor és sokat táncoltam, de még
enyit soha sem, fáradságot nem ismert senki
csak a cigány.

Egyikünk »ujrázott» másikunk »hogyvöl-
tozott», sőt egyik barátom annyira volt, hogy
folytonosan azt kiabálta »fogjatok meg, mert
össze töröm magamat!»

Egy óra múlva, már táncolt mindenki s
ez így tartott reggelig! En pedig a lábaimat ki-
pihentetni, leültem egy asztal mellé, a hol egy-
hangulag elhatároztam magamban: a csárdást
holnap is folytatni fogom, ha pedig ez nem le-
hetséges, akkor kimegyek Szabadkára árkot ug-
rálni! — Ezzel végződött reám nézve a »da-
lárdá estély», hogy pedig a többi jelen voltak
mennyire jól mulattak, azt onnan gyanitom,
mert másnap mindenki későn kelt fel; sőt tán-
czosnóink, még a templomból is elkéstek. Kik
voltak ott? Mondani szükségtelen, — ott volt
mindenki, — csak a kis »Angyal» hiányzott!

RIPP.

GARANTIROZOTT HIREK.

Rimaszombtat város a Losoncz és Rima-
szombtat között építendő vasutra 20000 frtot és

tiszolcz—breznóbányai vasutra 15000 frtot sza-
vazott meg.

Rimaszombtat város gondoskodott, hogy a
tüzérség elhelyezése esetére a város honvédséget
kapjon és magát ne engedje Jolsva által lefőzni.

A városban ezentul az utcákat öntözni
fogják és csak azután söpörni, hogy a várost a
porfelhőktől megszabadítsák.

A Széchenyi kertben felépítik a nyári pa-
villont, vendéglővel és terasszal, hogy a közön-
ség ott cigányzene mellett vasárnap délutánon-
ként a szabad levegőn mulathasson

A várost villanyal fogják kivilágítani.

A rózsabeli nagyteremben többé nem so-
roznak.

A színészet telt ház mellett játszik.

A város hangadó körei arra való vonatko-
kozással, hogy a történelmi hangverseny alkalmá-
val a dalárda Veres Sándor és társait a vona-
tnál lobogóval, dallal és ünnepélyes beszéddel
fogadta s a fogadott művészek, — de különösen
Veres Sándor a nagy várakozásnak megfelelt,
tekintettel arra is, hogy a Rákóczy-dalok felele-
venítése tekintetében oly hazafias missziót telje-
sített, elhatározta, hogy Veres Sándor fellépése
alkalmával tüntetőleg jelennek meg a színházban
és tiszteletére bankettet rendeznek. Hisz a bu-
csunál is az volt a jelszó: szívélyes és dicsőség-
teljes viszontlátásra.

Ezen hireinket garantirozza az a legujabb
hírünk, hogy Schopper püspök a polgári házasa-
g mellett fog a főrendiházban szavazni.

Brrr . . .

T U T T I - F R U T T I .

E hét valamivel kellemesebben telt el, mint
az előbbeni és jóllehet a sértő nyilatkozatok nyil-
vánosan való közzététele végre be lett szüntetve,
mégis eléggé eseménydus.

A lányoknak nagy most az örömeik, mert
a dalárda-estély kitűnően sikerült; — a fiúmei
versenyen biztos a siker. Össze is táncoltunk
egy kis utiköltséget dalkörünk buzgó tagjainak,
de fájdalommal értesültünk arról, hogy a tekin-
télyes jövedelem nagyobb részét elkényeztetett
cigányaink fogják igazságtalanul felévezni; —
ideje volna már határt szabni azoknak a magas
követelményeknek, vagy pedig ez elbizott legény-
kéket felfrissíteni.

Kassáról távirat érkezett, hogy jönnek a
tüzéronkéntesek. No leányok meg van az öröm,
kiket régen vártatok, színről-színre láthatjátok.

Színészeink is örömkönyeket hullatnak a
mult heti bevétel után, helyreállítván az anyagi
egyensult a vasárnapi előadás jövedelme. Ugy
látszik csak reklám kell és biztos a siker: a
»Kornevillei harangok» összeharangozták a kö-
zönséget, mint a városligeti »Varieté» színház
impreszáriója, de a kelleges még most is panasz-
kodik és azt a nótát fújja, mit Sanyaró Vendel
szokott énekelni: »Óh imádott szalámi!» Kér-
vényt is adott be a városi tanácshoz, hogy arra
a kis időre, míg itt koplalnak, engedélyezék a

sok tiszteletet viva ki magának nemes élete, s a közügyek iránt érzett meleg érdeklődése által. A nemzeti eszmék kiváló, bár csendes de mindig hathatós munkáját vesztette el a közügy. A család a következő gyászjelentést bocsátotta ki. Öv. Czibur Gusztávné szül. Pirényi Erzsébet; Czibur Maria s férje Kossuth József, és gyermekeik: Lujza férjével Ifj. Sándor Bélával s fiokkal, Jolán és László; Czibur Pál; Czibur Erzsébet s férje Hevessy László, és gyermekeik: László és Lenke, a többi rokonok nevében is bánattól megtört szívvel jelentik, felejtethetlen kedves férjének, szeretett édes atyjának, apósuknak, nagyjajuknak s dédapjának Czibur Gusztáv urnak élete 79-ik s boldog házasságának 47-ik évében, hosszas szenvedés után 1894-ik év április 24-ikén reggeli 1 órakor történt gyászosan elhunytát. A megboldogult hült tetemei folyó hó 26-án, d. u. 2 órakor fognak az ág. ev. egyház szertartása szerint Feleden örök nyugalomra tétetni. Aldás és béke lengjen hamvai felett! Kelt Feleden, 1894-ik év április 24-én. A temetésen a szívben megtört gyászoló családon kívül ott volt a széles vidék egész előkelősége ép úgy mint az egyszerű földnépe. Altalános igaz részvét kísérte az elhunytat utolsó útjában. Nyugodjék békében.

— **Az első permetezés időszeke** küszöbén nem győzzük szőlőgazdáinkat eléggé sürgősen figyelmeztetni, hogy a permetezést, melyet különben a magas miniszterium már kötelezőleg is elrendelt, kellő időben foganatosítani el ne mulasszák, mert csak ekként vehetik elejét a veszedelmes szőlőragály, a peronospora terjedésének. A permetezők beszerzése dolgában jó lesz óvatosságnak lenni, mert sok rossz permetezőt kínálnak mostanában mindenfelé. Mellesleg említjük fel, hogy a jó permetezők közt a legjobbnak találtuk a Mauthner budapesti magkereskedő „Unicum“ nevű permetezőjét, mely igen könnyen jár, kitűnően permetez, soha el nem romlik és a mellett a legolcsóbb is, a mennyiben az egész permetezőnek ára 14 frt 75 kr.

Helyreigazítás. A „Gömör“ 17. számában a „Hírek“ rovatában „öngyilkos gyermek“ cím alatt foglalt közlemény tényleg a következő. Turcsányi József 11 és $\frac{3}{4}$ éves (nem Zsóri Ferencz 18 éves) iskolás fiú, 19-én, azaz csütörtök délután, szünetidő alatt osztálytársával, atyja revolverét magához lopva, ki mentek a mezőre „lőni.“ Az első lövés sikerült, de a második nem. Turcsányi József igazítani akart a fegyveren, magához szorította, hogy nagyobb erőt fejthessen ki gyöngye karjaival; e közben elsült a fegyver s hasán átmenve, oldalbordájánál akadt meg a golyó, belei alig szenvedtek sérülést, mert jó étvágygyal eszik. 14 nap múlva operálják a golyót.

Eljegyzés. Széplaky Lajos helybeli földbirtoke eljegyezte id. Süteő István városi közgyám bájos leányát, Ilona kisasszonyt.

Szóléskör mozgalom indult meg városunkban Baksay István helybeli főgymnasiumi tanár 50 éves tanári működésének megünneplése céljából; e tekintetben már egy bizottság is alakult, mely a következő felhívást bocsátotta ki a jeles tanár volt tanítványaihoz: „A rimaszombati egyesült prot. főgymnasium a kulturális és társadalmi téren oly sok érdemet szerzett Baksay István tanári működésének 50-dik évfordulóját f. év június hó 23-án ünnepli. A felszázados jubileumon az érdemes tanár iránt érzett tiszteletünket méltó módon óhajtván kifejezni: a helyben és a közel vidéken lakó volt tanítványai f. hó 19-én tartott értekezletükön elhatározták, hogy a rimaszombati főgymnasiumban a Baksay István nevére a volt tanítványok adományából alapítványt létesítenek. A gyűjtő-ívek szétküldésével megbízott s alantirt tagokból álló végrehajtó-bizottság e határozat értelmében teljes bizalommal fordul a Czimhez azon kérelemmel, hogy a kegyeletlen célra szánt — esetleg az általa ismert volt tanítványok — adományát is, legkésőbb f. év június 1-éig Terhes Pál rimaszombati ref. lelkész úrhoz, a gyűjtő-ívek együtt beküldeni sziveskedjék. Az elszámolás tárgyát képező aláírási ívet június 1-éig mindenestre vissza küldeni kérjük.“

Katonaság és városunk. Már-már kilátása volt városunknak arra, hogy a helyben állomásozó tüzér-katonaság megszaporitásuk; jött egy újabb perc s a már biztosnak hitt jó hír egyszerre csak eltűnt, sőt a mint halljuk félni lehet hogy legközelebb a meglevő katonaság is megvált városunktól.

Hymen. Hauer Henrik arlói birtokos f. hó 23-án jegyezte el Feldmann Sámuel ochtinai regale-bérlő kedves és művelt leányát: Adélt.

Lelkesedéssel karolta fel azt az eszmét egy szűkebb körű értekezlet, hogy a feloszlott önkéntes tűzoltó-egyletet újból szervezze városunk területén. Varga Lajos ismert nevű ács-iparos elnöke alatt egy végrehajtó bizottság küldetett ki, hogy tagokat toboroznak s a pünkösdi hétfőjén d. e. 11 órakor tartandó alakuló közgyűlésre az előkészületeket megtegyék.

Uj egyházi reform.

A magyarhoni ág. hitv. ev. ker. egyház nagy és fontos, igen hosszú időre szóló újításokon és változásokon megy keresztül. Küszöbön van a kerületék és esperességek új beosztása, kikerekítése.

Előtte fekszik az egyházkerületék és esperességek új beosztására vonatkozó két javaslat. Mindkettő alapos és helyes munka, még akkor is, ha minden ember, egyház, esperesség a maga specialis érdeke szerint itéli és bírálja meg is. Kétségtelenül vagy tájékozottságról, körültekintésről és adminisztratív-tehetségről tesz bizonyosságot.

Ha vannak is némi hiányai, a mi nem is volna csoda ily nehéz műnél, úgy hiszem, hogy némi módosításokkal mind a két javaslat el lesz fogadva.

Az egyházkerületék új beosztására vonatkozó javaslat szerint a dunáninneni kerület, hol már a pánszlávok vannak többségben, mostani alakja eltűnik a föld színéről, a régi pánszláv esperességek közül csak a nyitrai és a trencsényi maradnak meg benne, a többi részben a bányai, részben a tiszai kerületekhez csatolják, míg ezek helyett a dunáninneni kerülethez más kerületekből hazafias esperességek csatoltatnak, a mi annyit jelent, hogy Dunáninnen valahára a pánszláv hydra nyakára hágott.

A tiszai kerületbeli esperességek új beosztására vonatkozó javaslatból azok kedvéért, a kiknek nincs alkalmuk azokba bele tekinteni, s a melynek előadója Hörk József eperjesi kollégiumi igazgató lesz, közlöm azt a részt, mely a gömörieket leginkább érdekli, t. i. a gömőri és kishonti esperességekre vonatkozókat.

A javaslat szerint a mostani gömőri nagy esperesség ketté osztatnék sőt három részre darabolatnék szét. Lenne itt gömőri felső- és gömőri alsó-esperesség. A gömőri felső-esperesség egyházi voltának: Dobsina, Rédova, Felső-Sajó, Oláhpaták, Alsó-Sajó, Veszverés, Betlér, Rozsnyó, Fekete-Patak, Restér, Sebes-Patak, Fekete-Lehota, Nagy-Szlabos, Ochtina, Csetnek, Geczalfalva, Rozloznya, Kun-Taplocza, Hosszuszó, összesen 19 egyház, 18882 lélekkel. A gömőri alsó-esperesség állana: Jolsva, Nagy-Rőcze, Murány-hoszsúrét, Nandrás, Jolsva-Taplocza, Süvete, Ratkó-Bisztró, Szirk, Ratkó, Új-Vásár, Gömör-Panyit, Sajó-Gömör, Bugyikfalva, Chisnyó, Kövi, Vizesrét, Hruszó, Derencsény, 18 egyházból, 19,310 lélekkel. A kishonti esperesség annyiban változnék, a mennyiben a gömőri esperességből a kiettei és a baradnai tót, s a pádári magyarajku egyházak kapcsolatnának hozzá. Így a mostani kishonti esperesség ezental állana 18 egyházból, 21,381 lélekkel.

A kerületi javaslat Kishontra vonatkozó részére két észrevételem van, s két módosítást ajánlok.

A gömőri esperességből, ha ez már ketté osztatik, és a kishonti megnagyobbítatik, ez utóbbihoz még néhányat oda kellene csatolni, mert nem szabad felednünk, hogy a javaslatoknak és az új beosztásnak részben hazafias célja is van: gyengíteni a pánszláv-ságot és erősíteni a magyarságot. Nem szabad felednünk, hogy Kishontban még elég erős a pánszláv-párt, bár a mostani erélyes és derék esperességi elnökség hivataloskodása óta meglehetősen meggyengült a pánszlávok ereje, de azért sokat árthatnak a magyar ügynek. Ezeket kellene végre megfogadni és örökre ártalmatlanokká tenni, hogy többé ne alkalmatlanokdjanak. Most az esperességek kikerítésénél van a legjobb alkalom levágni a kishonti pánszláv-hydra fejét.

A mi javasoltatik, az még kevés. A kishonti esperesség nyer ugyan a pádári magyarajku és népes egyházzal, de ezzel csupán a cél el nem érjük még egészen.

A hruszósi és derencsényi hazafias egyházakat okvetlen kellene még Kishonthoz csatolni. Ezek ugy is közel esnek oda és szomszédok. Ez az egyik észrevételem, és módosítási ajánlatom. A másik ez: Baradnát nem kellene a kishonti esperességhez csatolni, hanem a gömőri alsó-esperességben kellene hagyni. Négy filiájával Kishonttól félre es messze esik s csak nagy ügyvel-bajjal volna adminisztrálható. Könnyű és jó adminisztrálás pedig a javaslatok egyik főcélja.

A gömőri esperesség f. é. május hó 9-én Csetneken, és a tiszai kerület f. é. május 16, 17, és 18-ik napjain Miskolczon tartandó közgyűlései fognak dönteni a javaslatok sorsa felett. A kishonti esperesség is bizonyára megtartja e tárgyban közgyűlését. Ajánlom a módosítást e helyen is különösen a kishonti egyházi képviselők és az esperességi gyűlés azon képviselői s egyáltalán a miskolczi ker. gyűlés azon tagjai becses figyelmébe és pártfogásába, a kik ott majd tanácskozási, és szavazási joggal bírnak.

GÖMÖR-KISHONTI.

Az én ügyem.

A „Gömör-Kishont“ folyó hó 26-án mejelent számában „A pap árvái“ czimen egy újabb közlemény jelent meg, melyet személyemre sérelmesnek találván, még aznap felkértem Szeless Ödön és Draskovich Gábor urakat, hogy nevemben a „Gömör-Kishont“ felelősszerkesztőjétől, dr. Kármán Zoltán urtól, vagy ha a cikkirőt megnevezi, az említett cikk írójától lovagias elégtételt kérjenek.

Nevezett urak mai alólirt napon (folyó hó 28-án) hoztam ez ügyben a következő levelet intézték:

Tekintetes Csernay Dániel urnak Rimaszombatban.

Folyó évi s hó 26-án délelőtt mi alólírottak felkérettünk Ön által, hogy a „Gömör-Kishont“ című helybeli lap folyó hó 26-iki számában megjelent egyik napihir következő két, az Ön személyére vonatkozó kifejezéséért: ami a „Gömör“ ugynevezett helyettes szerkesztőjének, Csernay Dániel urnak... nyilatkozatát illeti és „Le styl c'est l'homme“ (magyarul: „a milyen a stylus, olyan az ember“), minthogy azokat magára nézve sértőnek találja, lovagias elégtételt kérjünk s ebből kifolyólag dr. Kármán Zoltán urat, mint a „Gömör-Kishont“ szerkesztőjét felkeressük és őt felkérjük, hogy vagy nevezze meg a sértő cikk íróját, vagy amennyiben ezt tenni vonakodnék, mint felelős szerkesztőtől kérjünk lovagias elégtételt.

E megbízatást elfogadva, folyó hó 26-án d. u. 2 és 3 óra között felkerestük dr. Kármán Zoltán urat és megbízatásunkhoz szigoruan ragaszkodva kértük őt, hogy sziveskedjék a Csernay Dániel ur által sértőnek talált cikk íróját megnevezni, vagy ha ezt tenni vonakodnék, ezen esetben tőle, mint felelős szerkesztőtől kérünk lovagias elégtételt.

Dr. Kármán Zoltán ur ezen kijelentésünkre 24 órai gondolkodási időt kért, mit mi neki megadtunk.

Folyó hó 27-én délután 2 és 3 óra között dr. Kármán Zoltán urnak következő levelét vet-tük kézhez:

Tekintetes Szeless Ödön és Draskovich Gábor uraknak Helyben.

Önök tegnap Csernay Dániel ur képviselőtében engem felkeresvén, kijelentették, hogy nevezett megbízójuk a „Gömör-Kishont“ folyó hó 26-iki, azaz a tegnapi számában megjelent „A pap árvái“ című napihir következő két kitétele u. m.: „ugynevezett helyettes szerkesztő“ és „Le styl c'est l'homme“ által magát becsületében sértve érzi és ennek folytán hozzám azt a kérdést intézték, hogy hajlandó vagyok-e az említett napihir szerzőjét megnevezni?

A szabályszerű határidőn belül van szerencsém Önöknek kijelenteni, hogy a kérdéses napihirt én nem irtam, sőt a lap kérdése számainak szerkesztésébe részemről fontos gátló okok következtében be nem folytam.

Minthogy azonban a kérdéses két kitételeben, mint pusztá hírlapi polemia folyományai-ban s illetve Buffon világhírű mondásának idézésében sértés egyáltalában nem foglaltatik;

minthogy továbbá nem tartom összegeyzetethetőnek a sajtó hivatásával, hogy ilyféle csekély okokból magántermészetű kényszernek engedve bármely munkatársat megnevezzek és eképp praecedenset teremtsék arra, hogy a lap esetleges fenyegetés, avagy pressio által nyomós ok nélkül valamely szerző megnevezésére legyen rábírható; kénytelen vagyok kijelenteni, hogy hozzám intézett becses kérdésekre csakis az illetékes sajtóbírósg előtt fogok felelni. Részemről ugyanis nem járulhatok hozzá ahhoz, hogy ezen ügy az eddigi amugy is tulságos dimenzióknál még nagyobbakat öltön. Kiváló tisztelettel Rimaszombat, 1894. április 27.

Dr. Kármán Zoltán.

Dr. Kármán Zoltán ur ezen levelét Önnel közöltük s Ön, valamint magunk is azt kielégítőnek nem találván, a következő tartalmu levelet intéztük dr. Kármán Zoltán urhoz:

Tekintetes dr. Kármán Zoltán urnak Rimaszombat.

Mai alólírott napon délután 2 órakor kézhez vett becses sorai-ban csakis egyik, a Csernay ur által sérelmesnek talált cikk írójára vonatkozó kérdésünkre kaptunk választ. Minthogy mi azonban már tegnap azon esetre, ha a cikk íróját megnevezni vonakodnék, Uraságotól, mint

Nem tartózkodom annak kijelentésétől sem, hogy Ruszkay Gyula iskolaszéki elnöknek november hó 13-án a főszolgabírói hivatalhoz intézett beadványát modorára és irányára nézve, sem az ő egénisége s papi hivatasához, sem a főszolgabírói hivatal tekintélyéhez méltónak nem minősíthetem; nincs joga senkinek sem egy hatósági rendelkezést «extra vagános» jelzővel megkisebbiteni; azon nézete pedig, mintha a főszolgabírói hivatal az iskolaszékek elnökeihez nem le, hanem csupán átírta, éppen nem nyugszik törvényes alapon, mivel az még vita tárgya sem lehet, hogy a főszolgabírói hivatal rangban s tekintélyben sokkal magasabban áll, a népiszkola iskolaszéki elnöki állásánál.

Midőn mindezek feletti meggyőződésemet ekként leplezetlen nyíltsággal kifejezést adok, az igazságerzet kétség nélkül annak is őszinte kijelentésére, hogy Dráskóczy László rimaszécsi járásbeli főszolgabírónak november hó 14-én 3053. szám a. hozott s nagytiszteletű esperes ur által is nehézmények végzését ép oly mérvben helytelenítem. A szenvedélyességnek hivatalos érintkezés terén helye nem lehet s elítélem nevezett főszolgabírónak azon kifejezését, mely által Ruszkay Gyula iskolaszéki elnök előbb említett beadványát esztelen zaklatásnak minősítette. A hivatalos irályi kifejezéseket meg nem tűrhet s méltatlan az ugy az egyik, mint a másik félre s hatóságra nézve.

Ha a főszolgabíró a beadványban hivatalára, vagy eljárására sértőt talált, jogában állott azt a törvényben s miniszteri rendeletben előírt módon megtorolni, de nem volt szabadságában egy hivatalosa magaslatán álló lelkeszt s iskolaszéki elnököt végzésileg sérelmezni, — megkisebbiteni.

A legőszintébb sajnálattal vettem tudomást mindezekről; bármely oldalról vizsgáljuk azonban az ügyet, a jelen szomorú összetűzés szereplőire egyaránt azt tartom kívánatosnak, ha a közigazgatási bizottságnak ez ügy érdemében hozott határozatával, mely a különös méltánylást igénylő tekinteteknek egyaránt megfelel, azt véglegesen elintéztetnek, annak személyi vonatkozásait pedig e határozatban kölcsönös megnyugvással kiegyenlítettnek tekintjük, annyival inkább, mert a neheztelésre okot szolgáltató és sértőnek minősíthető kifejezés az iskolaszéki elnök levelében éppen úgy, mint a szolgabírói határozatban bent foglaltatik s egyaránt mint a szenvedélyesség kitérése — mint fentebb is jeleztem — a hivatalos érintkezésben a legnagyobb mérvben helytelenítendő.

Egyébiránt a jelen alkalomból a papi hivatalokkal való jövőbeni érintkezésre nézve a járásbeli főszolgabírákat és városi polgármestereket a vessző alatt csatolt végzéssel megfelelően utasítottam s azon reményemnek adok kifejezést, hogy annak alapján az egyházi férfiak és a közigazgatási hatóságok közötti érintkezési mód az érdekeket kielégítőképen rendezést fog találni.

Hazafiu tiszteltem nyilvánítása mellett maradtam

Rimaszombat, 1894. január 3.

Lukács s. k.

helybeli pékmestereknek — a nevezetes «óriási kifli» sütését.

Szegények! Arról pedig még nincs tudomásuk, hogy mily veszedelmes konkurens ütötte fel hazáját a «Tompai-ter»-en, hogy bevételüket megapassza s e mellett a helybeli kir. törvényszéki hivatalnak kellemes varkai zenével szolgáljon, viszont kárpótlás fejében pedig fossza meg a munkálkodó hivatalnokokat, — a kellemes kilátástól.

Az is a héten történt, hogy a két Czikra hordár összeverekedett s súlyos testi sértés miatt lettek vád alá helyezve. A szerencsétlenek az én protecciómat óhajtják igénybe venni a bíróságnál.

Egy kis leány titokban kérdést intézett hozzánk, hogy melyik a legbiztosabb találkó-platz? Én elárulom és azt üzenem neki, hogy a városkert, mert oda senki sem jár.

A városi utcázseprők egy új tudó gimnasztikát találtak fel. Gratulálunk az új találmányhoz.

Városunknak legújabbban egy nem minden napi nevezetessége van legújabbban: Bródy Bertalan jó hirnevű kereskedőnél egy különös szerkezetű csokoládé gép ingyen gyártja az élvezetes eledelt a kis iskolás gyermekeknek.

Tegnapelőtt éjjel vig cimborák és a színházi baritonista társaságában Kusinernél mulattam s oly koncertet rendeztünk, hogy a Jánosi-utca lakói mind felébredtek, azután pedig az ablak alá gyülekezve, meleg ovátiókban résziesítettek bennünket; de nem is csoda, mikor egyikünk életparjának aláírásával ellátott nyomtatott reggelig szóló — kimaradási engedéllyel rendelkezik

PLETYKA.

Jön Blaháné!

Rimaszombat régi óhaja, hogy kebelében hallja az ország elsőrangú színésznőjét, a nemzet csalogányát, saját szülőltjét, — beteljesül.

Blaháné jön!

Nem kell sok szót mondanunk, hogy felkeltsük az érdeklődést iránta a rimaszombati közönség részéről, elég a kijelentés, hogy Blaháné itt lesz május 6-án, esetleg 10-én fellép négyszer, hogy legyen alkalma hallani, látni azt a művészi előadást, milyen még nem volt Rimaszombatban.

És ezt Károlyi Lajos szinigazgatónak s jeles társulatának köszönhetjük.

Végtelenül sajnálnók, ha az áldozat, melyet szinigazgatónk s a jeles művészhoz, gyümölcs nélkül maradna, mert a tény elől szemet hunynunk nem lehet, hogy Károlyi Lajos szintársulata magában is képes arra, hogy feledtesse velünk az eddig itt szerepelt szintársulatokat, — ha pedig ehhez hozzávesszük azt, hogy Károlyi Lajos az operaház oly két jeles tagját, mint Veres Sándor és Veresné Molnár Erzs, szerződtette itteni szereplése idejére s most végül lehetővé teszi, hogy Blaháné is fellépjen; csak sajnálni tudjuk, hogy oly időben jött városunkba e jeles szintársulat, mikor különben a színészetet pártoló közönségünk egyéb elfoglaltsága miatt nem keresi fel oly gyakran a színi előadásokat, mint azt az őszi vagy téli idény alatt szokta.

De hisszük, hogy az a négy előadás, mit Blaháné fellépte még magasabb színvonalra emel, — nem fog maga előtt látni üres padokat.

Színészet.

Színészeink a múlt héten is bemutaták jól szerveztségüket s azt, hogy a felvidéken a legjobb operettársulat; nagy kár, hogy a közönség még mindig nem pártfogolja őket a megérdemelt módon, de hisszük, hogy a közönyt meg fog szűnni és veszteség nélkül fejezhetik be az idényt.

Vasárnap Planquette Róbert híres zenéjű operetteje: «Kornevilli harangok» adatott félig telt ház előtt. Az előadásról csak dicséretleg szólhatunk. Ez estén mutatta be magát először Erős Antónia Szerpelt szerepében és pedig oly kitűnő alakítást láttunk, hogy valóban meglepett. Veres a mári szerepét, Veresné Zserment, Füredy Lujza Greniszót, Nagy Dezső a bírót kitűnően adták, csak a Gáspár apót játszó Hevessy nem tudott felmelegíteni, ezt a szerepet mi zseniálisabban alakításban láttuk már itt nálunk. Az énekszámok precízül adtak elő, a karok jól működtek, a rendezés kifogástalan volt.

Kedden a «Bánk bán» került színre. Kicsiny, legnagyobb részét diákokból álló közönség előtt. Az előadás minden ízében korrek volt. A czimszerepét Bihar Béla játszotta igazi precízitással, Hevessy négy I. Melinda szerepében excellált. Nagy Dezső Petur bánnak hü személyesítője volt, valamint id. és ifj. Nagy Imre is jól adták Michal és Simon bánokat. Kitűnt Károlyi Lajos Biberach, a lézengő ritte szerepében és Donáthné Őrsi A. Gertrudis szerepét igazi méltósággal adta.

Szerdán Veres Sándor jutalomjátéka «Hoffmann meséi», Offenbach világhírű fantasztikus dalműve került színre. Az összes szereplők kifogástalanul adták e nehéz darabot s fényes tanulejt adták képzettségüknek és zenei talentumuknak. Veres játéka e legnagyobbnál dicséretet érdemli, mellette magas elismerésben kell részesítenünk Olympia szerepében Erős Antóniát, kinek csak most volt alkalmunk tisztá csengő, iskolázott hangjában igazán gyönyörködni. Füredyné, ifj. Nagy Imre. Nagy Dezső, Károlyi, Károlyné, mindannyian teljes sikert arattak, valamint a többi is.

Csütörtökön Csiky és Konti remek zenéjű «Királyfogás» című operettjét adták Örömmel tapasztaltuk, hogy a vidék is bejött, ott láttuk a megye intelligenciájának egy részét és közöttük a hőgyvilág legszebbjeit. Nem is késtek színészeink játékkal teljesen kielégíteni várakozásukat Veres Sándor, Erős Antónia, Füredyné játéka és éneke ugymint rendszeren, a legsikerültebb volt. Hevessy Lajos annyi tehetséggel és alakítással játszott, hogy bármely fővárosi színpadon teljesen megállaná a helyét. Mellette nem marad el Károlyi igazgató, ifj. Nagy Imre és Nagy Dezső fiatal komikusok, kik a legzebb reményekre jogosítják a nézőközönséget, koplékkal sok tapsot arattak. E darabban szószázerp jutott mindenkinek s mindannyian korrek jellemzésnek mutatván be magukat. Tudomás: szerzetünk arról, hogy a társulat bőven rendelkezik énekes erővel. Hollósy Róza, Havyné Róza kellemesen és zenei tehetséggel énekelnek, nemkülönben Vidor is. Ezek után csak teljes elismeréssel szólhatunk színészeinkről és Donáth karmesterről, kinek ér-

demei, ami a zenét illeti, a legnagyobbak és melegen ajánljuk őket a közönség méltó pártfogásába.

Tegnap szombaton «Nap és Hold» című szövevényes meséjű operette adatott elő szép számú közönség előtt. Veresné Mansola, Veres Sándor Don Brazéro, Erős Antónia Beatrix szerepét kitűnően adták s énekeltek. Füredy L. ez estén hidegen hagyott a háznagy szerepében. Nagy Dezső a miniszter szerepében kacagatóan mókázott s még sem tulzott, de a karok néhol tanulatlannak látszottak. Különben az előadás egészben véve jó volt. Felvonások között Veres Sándor magyar népdalokat énekelte kitűnően, érzéssel.

Elmondhatjuk, hogy a jelenleginél jobb társulat alig fordult még meg nálunk.

Színházi játérend: Hétfőn, april 30-án «Koldus diák», operette; Kedden, május elsején «Arany ember» színű; Szerdán, «Eleven ördög», operette; Csütörtökön, «Három testőr» vígjáték; Pénteken szünet; Szombaton, «Boccacío», operette; Vasárnap, «Szép zsidó-leány» népszínmű.

H I R E K.

Lapunk mai számához a közlemények összetörölődése és érdekessége folytán mellékletet csatoltunk, ez okból felmerült technikai akadályok folytán késett lapunk egy napot a megjelenésben, melyért szíves elnézést kérünk olvasóinktól.

— Hámoss László főispán ur óméltósága városunkba időzik s behatáon foglalkozik a közigazgatási ügyekkel.

— Hangverseny. A nyustyai kisedóvoda saját alapjára a tiszti Cassinó termében Likéren 1894. évi május hó 5-én táncmulatsággal egybekötött «hangversenyt» rendez. Kezdeté 8 órakor. Beléptidij: személy-jegy 2 frt, — család-jegy 4 frt. Felülfizetések köszönettel fogadottnak, s hirlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók dr. Bleier Leo urnál Nyustyan. A rendezőség sikerült műsort állított össze, a legkitűnőbb illetens művészi erőket nyerve meg. Az érdeklődés megyeszerint általános. A sokat ígérő műsor a következő: 1. Magyar ábránd B. Székely Imrétől Zongorán előadja Sefcsik Ipoly né urnó. 2. Magyar népdalok. Zongorán előadja Glósz Aranka kisasszony. 3. La Serenada, Bragától. Ének és hegedűre, zongora kísérettel, előadja: Dr. Sailer Károlyné urnó, Fáy Lenke k. a. és Dr. Sailer Károly ur. 4. Palócz imitációk, előadja: Komoróczy Miklós ur. 5. Dalok Bohus Károlytól. Éneklő Szmik Gábor ur, zongorán kíséri: Ulicsny Eugenia k. a. 6. Magyar népdalok: tilinkón, zenekari kísérettel, előadja: Desseffy Gizella k. a. 7. Rákóczy induló, 4 kézre, zongorán előadja: Ulicsny Eugenia k. a. és Szmik Gábor ur.

— Haladunk! Kis városunk habár lassan is, de halad a modern tökéletesedés útján. Egyik volt rendőrünk «gyors-szállítói vállalatot» létesített; ez az életrevaló eszme már csak azért is megérdemli, hogy közönségünk pártfogásra méltassa, mert ez által meg lesz mentve a czigánynépség és egyéb kétes existenciák toladokasaitól és zsarolásaitól, mert ez ideig a küldöncz és hordár szolgálatokat az ilyenek teljesítették nálunk, ami elég panaszra és bosszankodásra szolgáltatott okot. Bizony ideje volt, hogy Cziprusz István megindítsa új vállalatát, s reméljük, hogy a rendőrkapitány ur is a szükséges támogatásban fogja részesíteni megbízható volt közegét a hivataltal s a közönségre is kellemetlen és undorító czigánynépség és a naplopók versenyyel szemben. Szeverényi János pedig, kitelvén a zöldfai malom bérlete, bérkocsi ipart kezdett, s jó lovakkal és kényelmes kocikkal áll az utazni vágyó közönség rendelkezésére. Szíves figyelmébe és pártfogásába ajánljuk.

— Ez is poch. Cs. J. ur Jánosiból a múlt pénteken a reggeli vonattal akart elutazni s otthon zsebébe tette 3073 frttal terhelt pénztárcáját, s midőn a jegyért akart fizetni, tárcáját nem találta. Képzeltetni ijedelmét. Új-Feled megállóhelyen kiszállott, s vissza ment pénzt keresni, melyet hihetőleg otthonától a megállóhelyig vesztett el, de mint értesültünk nem találta meg. A szerencsétlenül járt ur ember illő jutalmat ígér a becsületes megtalálónak, ha keserves keresményéből összegyűjtött vagyonát vissza adja. A károsult irányában széles körben őszinte részvét nyilvánul.

— Halálozás. Egy előkelő magyar nemesi földbirtokos családot, széleskörű rokonságot és sok jó barátot borított gyászba, Czibur Gusztáv halála. Az elhunyt a régi kornak egy hamisítatlan tiszta jellemű alakja volt, ki a modern eszmék közt is megőrizte ősi magyar karakterét.

Folytatása a mellékletben.

Arverési hirdetés.

Gömörmegye tekintetes közigazgatási erdészeti bizottságának 553. és 129. erd. 1894. sz. határozata folytán Czakó község volt urbéres közönsége tulajdonát képező és a rimaszombati m. kir. erdőgondnokság által 176 kat. hold területűnek talált és az egész területen 271 drb. átlag 70 cm. vastag és 15 m. magas 0.4 részben beteges egyedekből álló 2505 frt értékűre becsült erdőterületen levő faállomány nyilvános árverésen való eladása rendeltetvével, ezen árverés megtartására határidőül *júly 1894. évi május hó 22-ik napja d. e. 10 órája* Czakó község házához kitűztetik.

Arverési feltételek:

1. Kikiáltási ár 2505 frt.
2. A szóban lévő faállomány az első árverés alkalmával a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fog.
3. Tartozik vevő a megvásárolt fa árát és pedig az árverés befejezésével egészben Czakó község bírāja, mint a czakói volt urbéres megbízottja kezéhez lefizetni.
4. Az árverelő tartozik az árverés megkezdése előtt a kikiáltási ár 10 százalékát bnatpénzül az árverést vezető főszolgabíró vagy helyettese kezéhez lefizetni.
5. Ha vevő az árverési feltételek 3-ik pontjának az árverés befejezésével azonnal eleget nem tenne, lefizetett bnatpénze visszatartatik s a volt urbéres közönség javára marad s veszélyére és költségére új árverés kitűzése rendeltetik el.

6. Vevő köteles a megvásárolt faállományt az árverés napjától számított 6 (hat) hónap alatt letaroltatni s a letarolt famennyiséget ugyanaz idő alatt az erdőterületről elszállíttatni.

7. Köteles vevő az összes famennyiségből négy szál közép minőségű fát (galylasztól együtt) a tulajdonos urbéres közönség tulajdonába minden fizetés és a vételárba leendő betudás nélkül átengedni.

8. Az árverés befejezésével vevő bnatpénze visszatartatik és a vételi árba betudatik, míg ellenben a többi árverelő bnatpénzei az illetők kezéhez visszafizettetik.

Feled, 1894. április 24.

Dráskóczy László,
főszolgabíró.

Arverési hirdetés.

Szab. Rimaszombat város tulajdonához tartozó Jánosi utcai mézárszék a közgyűlés 625. számú határozata alapján örök áron eladatik. A venni szándékozók felhivatnak, — hogy a vétel iránti, az árverési feltételeknek megfelelően szerkesztett írásbeli zárt ajánlataikat folyó évi május hó 5-ik napjának d. e. 12 órájáig a polgármesteri hivatalnál adják be hol a feltételek a hivatalos órák alatt az érdekeltek által megtekinthetők.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város tanácsának 1894. évi ápril hó 27-én tartott üléséből.

Szabó György,
polgármester.

Hirdetés.

Bátka község területén korcsma-épület és bolthelyiség, egy holdnyi belsősséggel örök áron eladó, esetleg bérbe is adatik. Értekezhetni lehet a tulajdonos

Grünbaum József,
birtokossal Bátkában.

Fürdő megnyitás.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy a tulajdonomul megvett s teljesen rendbe hozott

várgedei gyógyfürdőt

júly 6-án ünnepélyesen megnyitom. A lakó- és fürdőszobákat teljesen ujonnan rendeztem be, úgy, hogy a legkényesebb igényeket is kielégítik. Kitűnő konyha és jó italok pontos kiszolgálattal mellett állanak a n. é. közönség rendelkezésére. Fürdőorvos dr. Borszéki Ármán. A n. é. közönség kegyes pártfogását kéri tisztelettel **Klein Sámuel.**

T u d ó s í t á s.

Alfölkötti tisztelettel hozom a nagyérdemű utazó, valamint a kirándulni vágyó közönség tudomására, — hogy a folyó évi május hó első napjától Rimaszombathoz egy minden tekintetben kifogástalan **bércoksis-üzletet** fogok fenntartani jó díszes kocsikkal.

Üzletem igénybevételekért kérem a nagyérdemű közönséget, **Losonczi-utca 33. sz. a.** lakásomon jelentkezni.

Szeverényi János.

WALLA JÓZSEF

cementáru-gyára, építési anyagok raktára
Budapest, VII., Rottenbiller-ú. 13.

Raktárt tart:
KERÁMIT-LAPOK
KELHEMIL-LAPOK
METTLACH-LAPOK.
TERRACOTTÁ-ÁRUK.
KÖFEDÉLPÉP.
TŰZÁLLÓ TEGLAK.
KÉMÉNY-RAKVA.
NYOKBÓL stb.

Vállalkozók:
GRANITTERAZZO,
BEONTORRÁZÁSOK,
CSATORNÁZÁSOK,
SZÖKÖTTÁK,
CZEMENT-LAPOK és
MOZAIK-LAPOKKAL
KÖVEZÉSEK
elkészítésére stb.

Gyári raktára a
gártaul Portlandi
cement és vízhatlan
mész-gárnak.

KOAGYAGCSÖVEK

Reklámra nincs szükségem, miután a nagyérdemű közönség becses pártfogását élvezni szerencsém van, mégis jónak vélem néhány cikkre hirlapilag felhívni b. figyelmüket, u m.: **legujabban berendezett nagy czipőraktáramban**

női-, férfi- és gyermek-lábbelik

legjobb gyártmány, továbbá női, leány és gyermek-kalapok szalma, csipke és selyemből, ugyszintén **férfi kalapok**, valamint **női és férfi fehérneműek, kézelők és gallérok, keztük, blonzok** minden létező színben és fazonban, még a rőfös-árak és egyéb divatcikkék nálam igen jutányos áron kaphatók. Esedezem kegyes pártfogásukért, legfőbb törekvésem leendő a bizalmat ki is érdemelni.

Teljes tisztelettel **REISZ JÓZSEF** divatáru-kereskedő
Rimaszombathoz.

Elismert legtisztább ● ● ●

● ● ● alkalikus

BRONDORFI SAVANYUVIZ

ASZTALI

és

gyógy-víz

orvosi tekintélyek tapasztalatai szerint kiváló gyógyhatással bír **köhögés és rekedtségnél, tüdő-, gyomor- és hólyaghurutnál.**

Borral vegyítve felséges ital.

Hungaryországi főraktár:

BAUER LAJOS és TESTVÉRE BUDAPEST, Arany János-utca 9. sz.

GYORSSZÁLLÍTÓ-ÜZLET.

Ezen új vállalatot a czélből létesítettem, hogy a mélyen tisztelt közönség meg legyen kímélve a ronda és megbízhatatlan cigány népség zsarolásaitól; csekély díjért szállítok a vasutalomáshoz vagy viszont málhakat, költözködéskor lakberendezési tárgyakat, levelezést továbbítok és a pénzbeszedést eszközölöm. Ugy Miskolcra, mint Rimaszombathoz városnál évekig szolgáltam a közrendészetet mint rendőr és teljes megbízhatóságomat hatóságai bizonyítványokkal igazolom. Kocsim a piac téren áll és a szállítást bármely időben gyorsan eszközölöm. Tisztelettel kérem a t. kereskedő urak s a n. é. közönség pártfogását. Kész szolgálattal **Lakásom Rózea-utca 5. szám.**

Cziprusz István.